

mortis Mortua testatrix decessit & dictus Franciscus filius heres institutus, superstitibus dicto eius parte Hieronymo ac etia superflue lo. Baptista patre dicta testatrix, ac dictis Jordano, & Raphaele. Dubitatum fuit primo de validitate testamenti. Et praesupposito, illud non valuisse, ut testamentum an valeret ut donatio causa mortis ad commodum & utilitatem dicti lo. Baptista. Et quod non esset valida dicta donatio, dubitationem faciebat secundum Gabrialem in d. cons. 16. num. 13. vers. illud dubitationem, &c. quod dictus loa. Baptista pater dicta testatrix sicque aius maternus dicti Franciscus, non erat primus donatarius, sed dictus Franciscus, qui erat absens, & infans, ob id confiture non poterat. Ipse vero lo. Baptista erat substitutus, & propter videbatur dicendum nihil ipsi loa. Baptista ex ipsa substitutione facta in dicta donatione acquisitum, ex quo ipse Franciscus primus donatarius stipulazione vel pacto nihil ipsi loa. Baptista a suo materno secundo donatario præmisserat. Respondit tamen Gabriel in dicto consil. 16. numero decimoquinto, donationem illam validam fuisse, quod ad Franciscum filium propter consensum Hieronymi patris sui, qui pro filio potuit stipulari. Dicit quoque Gabriel, quod vallet etiam substitutione facta in personam dicti lo. Baptista patris dicta testatrixis donatricisque propter consensum suum, qui ipsam donationem acceptauerat, ac propter consensum Hieronymi patris dicti Francisci primi donatarii qui potuit ita pacientem dicto Ioan. Baptista, in damnum dicti Francisci filii sui, eo ipso tempore donationis. Cum ex hoc pacto (hac prima ratione & argumento virut Gabriel) non plus amitteret filius iste Franciscus, conditione existente post tempus, quam pure & statim acquireret, iuxta l. si autem. ff. de pactis, vbi Angelus, & Iason. Et in terminis noctis sic de notario (inquit Gabriel) respondit Socius Senior, in consilio 125. libro tertio. Secundo subiungit & ad tem melius Gabriel), quod quamvis iure veteri per l. vt hæredibus. ff. de legat. secundo, & similibus ante Constitutionem l. quoties. C. de donat. quae sub modo ad validitatem substitutionis in contractibus etiam donationem requireret stipulatio, aut pactum, vt eponcludit Decius in consil. 245. attamen propter aequitatem (inquit Gabriel) & ad fauorem exercitii liberalitatem inductum est, p. pdictam l. quoties, vt is qui donat possit substituere etiam absentem, sicuti concludunt omnes ibi, & in l. qui Rom. §. Flavius. ff. de verborum oblig. Quia quidem ratio, & confederatio Gabrieli conuenit, casui noctro, atque ita faciat Comiti Cæsariori, qui in ipsa donatione facta à Comite Hieronymino patru suo, dicto Comiti Octavianu fratri, & parti ipsius Comitis Cæsar fuit substitutus, sicque factus secundus donatarius in damnum ipsius Comitis Octavianii, qui nec in vita sua, nec moriens, porci disponere de dictis bonis, sed pati, quod in eis succederet ipse Comes Cæsar secundus donatarius comprehensus in ipsa donatione sub illis verbis, pro se filiis & descendantibus, secundum quam vocationem iure prætendit ipse Comes Cæsar recuperare hæc bona sibi donata. Non autem prætendit ex illa prohibitione expresse facta ab ipso donatore, cum dixit, quod si quis donatariorum alienauerit, tunc & eo casu (ita dicitur & consideratur in motu) dicta bona donata ex nunc prout ex tunc deueniant, & donata intelligatur alteri condonatario, vel eius filiis. Non inquam ex hoc capite Comes Cæsar prætendit hæc bona sed ut dictum fuit, ex illo quo vocatus fuit ordine successio post eius patrem, iuxta dictam l. quoties. C. de donat. quæ sub modo.

His existimo abunde satisfactum doctissimi excitatis motu aduersus præfatum illustrissimum Domum Cowiteq. Cæarem, pro quo certè non dubita-

rem pronuntiare, si tantum munus mihi esset demandatum.

S V M M A R I V M.

- 1 Donationem certorum bonorum factam filio causa matrimonij valere, nu. 2.
- 3 Donationem factam filio morte confirmari.
- 4 Captioriam non dici dispositionem qua conservatur eius executo incertum de incertis, nu. 5.
- 6 Donatarium cui data est facultas substitutū sibi eligendi, satis dici elegiſſe inſtitutā hæredem.
- 7 Patri primo acquirenti permisum unū filiorum reliquere alijs exclusi, etiam emphyteufi, nu. 8.
- 9 Facultate eligendi unum ex familia data, posse etiam remotorem eligi.
- 10 Filiorum, filiarumque nomine in favoribilibus venire nepotes, & neptes.
- 11 Maioratum sui natura esse perpetuum.
- 12 Fideicommissum posse fieri in donatione inter viros.
- 13 Facultatem datam donatario eligendi sibi substitutum efficit, ut electus dicatur ex fideicommisso.
- 14 Fideicommissum posse reuocare fideicommissum alienatum a defuncto nec fendum. 18.
- 20 Hæredem non posse contradicere divisioni feudi, neque primogenitura, nu. 21.
- 22 Aditionem operari approbationem testamenti.
- 23 Trebellianica renuntiari per fratres diuidentes iuxta testamentum.
- 24 Legari posse rem filij hæredis instituti.
- 25 L. commodissime declarata. nu. 26.
- 27 Cajum non dici omissum cum adeſt eadem ratio.
- 28 Eligendi facultatem datam ad tempus non competere aliter.
- 29 Sororem præferri patru in successionibus.
- 30 Masculis vocatis & propter eos feminis exclusis incligi ceteris paribus feminas exclusas.
- 31 Proxirom testatori præferri, si est contentio de eius successione, cum proximiorē ultimi possessoris.
- 32 Fideicommissum conditionalis non transmitti.
- 33 Transmissioni locum esse cum filij sunt in conditione positi.
- 34 Fideicommissi conditionalis spem transmitti ne sequatur absurdum.
- 35 Filiam exlusum conferi a testatore ex quo posuit in conditione masculos.

F A C T I S P E C I E S .

Illusterrimus D. Don Nicolaus of the Pont Hispanus habens. Don lo. Baptista filium, & ex eo D. Don Petrus nepotem, contemplatione, & causa matrimonij controbendi inter ipsum Don Petrum, & Dominam Donnam Briandam Centegles, promisit donare, et re ipsa donavit dicto Don Petro ingeniem summam reddituum censualium. His adiectis pactis, conditionibus, & vinculis.

Primo, quod decedente dicto Don Petro, relictis filiis legitimis, et naturalibus, eligat ipsi Don Petrus, quem voluerit, unū ex dictis filiis masculis, qui masculus electus decedens pariter, relictis filiis, eligat, et ipse unum, quem voluerit, ex masculis, atque ita perpetuo obseruetur, de uno in aliud.

Secundo conventum fuit, quod si contingat, dictum Don Petru decedere sine filiis masculis, relictis solummodo filiabus, eligat ipse Don Petrus alteram ex

eis

eis pro suo arbitrio, que quidem filia sic electa, si decebat relictis filiis masculis, eligat unum ex dictis masculis.

Tertiò actum, conventuque fuit, quod contingat, dictum Don Petrum decidere, relictis filiis masculis, vel ex feminis, nulla a se facta electione unus ex masculis, vel ex feminis, ipse Don Nicolaus donator ex nunc prout ex tunc eligit maiorem natu ex masculis, & nullis existentibus masculis, maiorem natam ex feminis.

Quarto, & ultimò, conuentum pactumque fuit, quod decedente dicto Don Petru sine filiis masculis, vel feminis, bona donata reuertantur ad ipsum Don Nicolaum donatorem, vel ex premitro ad Don lo. Baptista eius filium, patremque dicti Don Petri, & eis decendentibus sine filiis masculis, vel feminis, succedant Donna Francisca, & Donna Mariana, filia dicti Don Ioan. Baptista, & sicque sorores dicti Don Petri.

Hac pacta, & conuentiones repetita fuerunt etiā in secunda donatione.

Presupponitur etiā in facto, quod mortuo dicto Don Nicolaio donatore, decessit primum dictus Don Petrus, superstitibus dicto Don lo. Baptista patre, & dictis Donna Francisca, & Donna Mariana, ac relictis tribus a se procreatis filiis ex dicta eius uxore Donna Brianda, hoc est. Don Iosepho, Don Henrico, & Donna Angela. Qui quidem Don Petrus condidit testamentum, in quo, relecta aliqua pecunia summa filiabus proearum legitima, & Don Iosepho quædam prædia, in alijs omnibus bonis, tam suis, quam sibi a Don Nicolaio eius patre donatis contemplatione dicti matrimonij, ac alijs de causis, & modis ad se pertinentibus, hæredem instituit Don Henricum; eligendo eum successorem in redditibus censum, & alijs bonis sibi donatis, contemplatione dicti matrimonij contradicuum dicta Donna Brianda, his adiectis pacis, & conditionibus.

Primo, quod decedente dicto Don Henrico, relictis filiis legitimis, & naturalibus, eligat unum ex masculis, qui filius electus, eligat pariter eodem modo unum ex suis, & sic de uno in aliud perpetuo.

Secondo, quod decedente dicto Don Henrico sine filiis vel descendantibus masculis, prædicta omnia bona, & hereditas perueniant ad Don Iosephum alterum ex ipsius Don Petri filiis, cum eisdem pacis, & vinculis, & conditionibus.

Tertio, quod decedente dicto Dō Iosepho sine filiis masculis, posset ipse Don Iosephus eligere unum ex suis filiabus, cum eisdem pacis, & conditionibus apportionatis masculis. Et si ipsa electa decedit, relictis filiis masculis, eligat unum ex eis.

Quarto, quod decedente dicto Don Iosepho, nulla facta electione unius ex filiis suis masculis, vel feminis, ipse Don Petrus testator ex nunc prout ex tunc, & tunc prout ex nunc eligit filium masculum natu maiorem, si extabit, & si non extabit, filia natu maiorem, si extabit, singula singulis referendo.

Quinto, quod decedente dicto Don Iosepho sine filiis masculis, & feminis, prædicta bona, & hereditas veniant, & pertineant ad Donnam Angelam ipsius testatoris filiam, cum eisdem pacis, & vinculis, & conditionibus supra narratis. Et si dicto in casu di-

Tomus Duodecianus.

et a Donna Angelā non uiueret, aut uiueret, & inde post quandocunque, decederet sine filiis legitimis, et naturalibus, dicta bona & hereditas perueniant, & pertineant ad Donnam Marchesam ipsius testatoris filiam &c.

Presupponitur etiā in facto, quod mortuo dicto Don Petru donatario, & testatore, decessit Don lo. Baptista eius pater, condito testamento, in quo hæredem instituit dictum Don Henricum, adiecio onere quod approbare disposita se testatore, & ab eius parte Don Petru. Deinde vita functus est Don Iosephus, postmodum Don Nicolaus eius filius, nullis relictis filiis, & tandem mortuus est dictus Don Henricus, dicti Don Petri donatarij & testatoris filius, relecta Donna Francisca filia, ex qua extant filii masculi, eleccione facta de filia, que succederet in bonis predictis donatis.

Ex dicta Donna Angela defuncta extat Illustris D. Don Ioannes Vives.
Dubitari nunc contingit, primo, an ad successio- nem dictorum bonorum donatorum admitti debeat dicta Donna Francisca, seu eius filii masculi, vel dictus Don Ioannes Vives? Secundo ambiguitur, ad quæ pertineant alia bona a dicto Don Petru relecta, præter illa douata, an scilicet spectent ad dictam Donnam Franciscam, vel potius ad dictam Donnam Angelam, seu Don Ioannem eius filium?

† Nicolaus donator
† Iosephus
† Henricus
† Marchesia
† Francisca
† Iohannes
† Petrus
† Mariana

Initium à Domino.

C O N S I L I U M M C L I I I I .

Ratis admodum magnique ponderis est hæc caula, de qua interrogatus sum, ut habere, & sincere, quod facere, & solo, & debo, respondeam. Hoc ut exequar, & prætem omni studio, & diligentia, singulatim duas proprias dubitationes explicabo.

De prima dubitatione sentio, Illustris D. Dō Ioan nem ad horum bonorum donatorum successionem admittendum esse. Hæc veritas demonstrari facile potest, propositis atq; explicitis tribus conclusionib.

Prima itaque conclusio est. Illustris do. Don Nicolaum donatorem iure donare potuisse Illustris do. Don Petru eius ex filio nepoti reditus cœulares, caula, & contemplatione matrimonij ab ipso Don Petru contrahendi cum Illustrissima Do. Donna Brianda, pro se, & filiis ex eo matrimonio procreandis, ut sucederent etiam feminæ, masculis deficientibus, iuxta facultatem eligendi in capitulis predictis matrimoniali bus scriptam. Hæc conclusio, quod ad eius validitatem vel ex eo manifeste probatur, quod hæc non est dona-

S 2 tio

tio p̄ omnium bonorum ipsius donatoris, sed certorū tantum, ob id propter iustum cauſam contrahendi matrimonium valet, sicuti in specie affirmant Guido Papaz in q. 267. & in q. 505. & in sing. 523. Decius in l. pactum, quod dotali num. 10. versi. hinc conclusio. C. de pactis, Cassaneus in consil. 53. col. 2. vers. pro decisio ne, Tiraquellus in tract. de iure primigen. q. 6. nume. 11. Craueta in consil. 256. numero secundos, & manifeste Celsus Hugo in consil. 18. numero quarto, & in consil. 100. col. 2. versi. accedit, quod generalis. Et in specie magis respondit Guido Papaz in consil. 194. incipit. Iacobus in primo dubio, donationem reddituum census factam a patre filio contemplatione matrimonij valere.

Nec repugnat, si dicatur, non valere hanc donationem factam ab aucto nepoti in potestate existentil. donationes s. pater ff. de donatio. & l. donationes quas parentes C. de donatio inter virum, & vxo. & alii confituntur in Commentariis de præsumptionibus lib. 3. p̄ sumpt. 29. num. 1. Et in specie donationis facta a patre filio, causa, & contemplatione contrahendi matrimonium, respondit Marcus Salón de Pace Hispanus in consil. 14. num. 10. & 16. & declarat. num. 26. & tradit Antonius Gomezius in Commentariis ad leges Tauri Hispanie in l. 17. num. 3. & 4. Nam respondetur, immo valere ex cauſa praedicta, sicuti consuluit. Bellamera in consil. 17. in fine, & propter adhibitum iuramentum, vt respondit Guido Papaz in dicto consil. 194. in secunda dubitatione, Bellamera in dicto consil. 17. in fine, & latissime comprobatur Iulius Clarius in §. donation. q. 6. ad finem, & ego ipse idem respondi in consil. 84. numero 24. lib. 1. & p̄terea, donatio hec t̄ fuit confirmata morte ipsius donatoris, iuxta dictam l. donationes, quas parentes C. de donatio. inter virum, & vxo. & affirmant Bart. in l. frater a fratre nume. 57. ff. de condic. indebiti, & ibidem Crottus num. 123. & Iason in secunda lectura col. antepenul. vel si. cap. tertiam fallentiam.

Quod vero donatio facta fuerit, vt etiam feminæ possint post masculos succedere, satis clare ostendunt capitula ipsius donationis in facti specie supra relata. In secundo enim manifeste legitur, quod decente dicto Don Petro, sine filiis masculis, eligit vnam ex filiabus, & in tertio, quod decedente dicto Don Petro, nulla facta electione, quod ex nūc donator eligit natu maiorem ex masculis, & eo non extante natam maiorem ex feminis. Valet etiam pactum, & conuentio respectu ipsius electionis, cum dicti non possit t̄ capatoria, ex quo data fuit facultas eligendi incertam personam ex certis, sicuti quando testator ita disponit, relinqu vni ex filiis meis, quem Caius elegerit. Nam hoc causa substantia dispositionis non dicitur collata in arbitrium, & voluntatem Caii, sed tantum qualitas, & quoddam accessorium, hoc est illa electio persona. Ita manifeste respondit Papinia in l. vnum ex familia, per totam ff. de leg. 2. & Gaius in l. virum §. cum quidam ff. de rebus dubijs, & egregiis scribunt ibidem doctores. Socinus Senior in l. ytrum §. cum quidam ff. de rebus dubijs, Corne in l. captatorias numero decimonono, & ibidem Decius numero duodecimo. C. de testa. milt. Crottus in consilio undecimo, numero tercio libro primo. Didacus in cap. si ubi numero undecimo, de testa. Craueta in consilio 363. in fine libro 4. Idem etiam vetua esse affirman Antonius Gomezius in Commentariis ad leges Tauri Hispanie in l. 40. num. 48. qui etiam dixit, quod vno electo, alii contentur exclusi.

Secundò accedit, q̄ dicto Don Petro data fuit facultas, eligendi vnum ex filiis masculis, & ipsiis masculis deficitibus, vnam ex filiabus. Atqui filiorū filiarumque noīe in favorabilibus, vt nostro in casu, veniūt nepotes, & neptes, ac etiam pronepotes, & pronepotes

1. Lucius

1. Lucius Titius l. vlt. ff. de hæred. instit. l. liberorum §. vlt. & l. filij appellatione ff. de verb. sign. & affirmant post alios Corne. in consil. 207. nume. 13. lib. 2. Ruinus in l. Gallus §. instituens. num. 14. ff. de libe. & posthu. Gozadinus in consil. 113. num. 3. Socinus lun. in consil. 1. num. 36. & 3. lib. 3. & Craueta in consil. 155. num. 8. Ergo sicuti dictus Don Petrus habuit facultatem eligendi inter filios, & filias, sic & eadem facultas eidem dicitur tributa faciendo electionem inter Donnam Angelam filiam, & Donnam Franciscam neptem ex dicto Don Henrico filio.

Tertiò suffragatur, quod pacto, & conuentione aetatum fuit inter Don Nicolaum donatorem, & Don Petrum donatarium, quod perpetuo sic obseruaretur, vt existentibus masculis vnum eligeretur, masculus vero deficitibus superstitibus foemini vna eligeretur. Itaque non solum electio data fuit inter filios, sed etiā inter nepotes, pronepotes, neptes, & pronepotes, & alios in infinitum, donec illi perpetuati locus esse potest, alioquin non diceretur perpetuo sic obseruari, & ob id ipse Don Petrus ex filia, & nepte iure potuit, & debuit eligere filiam, hoc est Donam Angelam. Et haec quidem argumentatio confirmatur simili egregia traditione Ludouici Molina in lib. 2. de Hispano: primogeniis ca. 11. num. 41. vers. quamvis autem &c. Cum dixit, quod si Princeps concessit patri facultatem faciendo maioratum in personam Casaris filii sui specialiter nominati, vtrum eo mortuo in vita patris sui, possit ipse pater instituere ipsum maioratum in personam nepotis relieti ab ipso Cæsare; scripsit Molina, patrem posse instituere ea ratione, quia cum maioratus t̄ dispositio sit sua natura perpetua, credendum est, Principem concedendo facultate faciendo ipsum maioratum in personam filii, dedisse etiā licentiam idem faciendo in nepotis personam.

Quartò confert non parum, quod donatio haec continet sub se quoddam fideicommissum factum in contractu l. vt hæredibus ff. de lega. 2. & fideicommissu t̄ posse fieri in donatione inter viuos, affirmant post alios Ias. in l. qui Romæ §. cohæredes. nu. 15. vers. breuiter, & ibidem Socin. Sen. nu. 19. Ruin. in consil. 214. nu. 16. li. 1. Decius in cōs. 488. nu. 19. vers. & tale fideicommissum, Paris. in consil. 100. nu. 20. li. 4. Alciatus in resp. 517. nu. 3. & Decian. in cōs. 3. nu. 61. lib. 1. & dici t̄ supra in secunda conclusio, ex his quæ respondi in consil. 225. num. 1. 2. & 3. li. 4. Et accedit quod facultas tributa donatario eligendi vnum ex filiis, t̄ operatur,

13. vt electus dicatur ex quoddam fideicommisso faci- p̄ce res donatas a donatore, iuxta l. vnum ex familia, in

prin. & in §. & de Falcidia ff. de leg. 2. & dicimus inf.

Cum vero dubitatur, quis præferri debeat in successio-

14. ne fideicommissi, t̄ dicere solemus, spectandum esse ordinem, quo ab intestato succederetur, sicuti tradunt

glo. in l. cum ita §. in fideicommisso ff. de legat. 2. & a-

lii prop̄ innumeri, quos longa admodum serie con-

gessi in consil. 124. nu. 30. & multis sequentibus. Atqui ab intestato Donna Angela successisset, & donatori

aucto paterno, & donatario patris non autem successisset

Donna Franciscam neptis donatarij, & pronepitis donatoris. Cum, vt clare appetat, Donna Angela sit vno

gradu proximior ipsa Donna Franciscam l. 2. §. 1. ff. de

fuis, & legit. Et prima causa successoris ab intestato

est filiorum in bonis patrum §. 1. instit. de hæred. quæ

ab intestato defer. Nec dicere potest Donna Franci-

scia, velle succedere ex persona patris sui Don Henri-

cii, cum in successionibus ab intestato filius ingredi-

atur locum patris, vt concurrat cum patruo in suc-

cessione auti §. cu filius instit. de succel. quæ ab intest.

defet. & in successione fideicommissi ab eodē aucto, vel a-

lio ascēdente relieti filius, t̄ pariter ingrediatur locum

patris, sicuti scribit quā plurimi, quos retuli in com-

15. Tomus Duodecimus.

mentarijs de præsumptionibus libro quarto præsumptione nonagesima quinta, numero sexto, & septimo. Non inquam hoc dicere potest dicta Donna Francisca, cum & in casu successionis ab intestato, vel in fideicommisso plures possint succedere, si sunt eiusdem gradus directo, vel per representationem, sed diuersum est nostro in casu, in quo una sola persona admitti debet ad horum bonorum donatorum successionē. Est ergo dicendum, dictam Donnam Angelam fuisse potiose dicta Donna Francisca, & consequenter Dō Petrum donatarium eius patrem, eam eligere potuisse, exclusa dicta Donna Francisca.

Quintò vrget plurimum, quod dictus Don Petrus, condito testamento, hæredem fecit dictum Don Henricum filium, qui (sic existimō, & ex electione de eius persona facta a patre, qui potuisset eligere Don Iosephum secundo genitum, colligunt) re ipsa effectus fuit ipsi patris hæres, cui in quinto substitutio nis ea p̄te, substituit dictam Donnam Angelam, decedente Don Iosepho ipsius Don Petri secundo, eiusque filiis masculis, sicuti vere deceſſit. At qui hæres non potest impugnare, & contrauenire dispositioni sui antecessori, cuius hæreditatem adiuit. Ergo Don Henricus hæres patris, & Donna Francisca hæres non solum patris, sed & aui non licetque contradicere electioni facta a dicto Don Petro. Illa minor argumentum, quod scilicet hæres t̄ non possit impugnare, & contrauenire dispositioni eius, cui succedit, probatur illis multis iuribus, rationibus, & doctrinam auctoritatibus, quæ longa serie adduxi in consil. 89. num. 34. vsque ad num. 72. vbi numero 60. scripsi, hæredem patris non posse reuocare bona fideicommissi sibi debita a patre alienata, & num. 63. dixi, hæredem non posse contrauenire donationi facta, a suo antecessore de bonis fideicommissi subjectis, & ipsi hæredi restituendis. Et numero 66. & 67. adiunxi, filium t̄ patris hæredem non posse reuocare feudum ab ipso patre alienatum, quod alioquin ad ipsum filium, patre mortuo, pertinebat. Id quod auctoritate quā plurimum comprobauit. Et illis accedit Arius Pinellus in l. 1. in tercia parte numero 99. C. de bonis mater, Hieronymus Scuff. in consil. 68. numero 14. lib. secundo. Schraderus in Tract. de feudis in septima parte capit. 2. num. 47. & in octava parte cap. 8. nume. 11. versic. si autem, & Rosenthalus in tract. feudorum cap. 9. membro 2. conclusione 69. num. 3. Sic quoque hæredem patris diuidentis feudum Comitatus alioquin indiuisibile in ipsius hæredis præiudicium, non posse contradicere, & diuisionem reuocare, respondit Alex. in consil. 30. num. 5. & 7. lib. 5. & secuti sunt Tiraquellus de iure primige. q. 4. num. 42. Schraderus in Tract. de feudis in octava parte cap. 2. nume. 38. & Rosenthalus in tract. feudorum in titu. de feudi alienatione cap. 9. in secundo membro q. 67. nume. 11. Idem dicimus, 21. hæredem t̄ patris, qui alienavit bona primogenitura alioquin debitā ipsi filio hæredi reuocare non posse. Ita post alios scribit Ludouicus Molina in lib. 4. de Hispanorum primogeniis capit. 1. numero 17. 18. 21. & 22. Ita quoque hæres patris suuantis, & alterantis formā modum, & ordinem succedendi in primogenitura, nō potest ei contrauenire eamque mutationem impugnare, vt tradunt idem Molina in eodem Tract. de Hispano. primogeniis libro 1. capit. 8. numero 35. Et Melchior Palaez in Tractat. maioratum, in quarta parte q. 16. colum. 2. versic. quibus tamen non obstantibus, quos secutus sum in consilio 993. numero 26. libro 10. Et præter hos idem respondit Marcus Salón de Pace Hispanus in consilio 14. numero 25. qui numero 26. secutus Guido Papaz in consilio 194. incipit, Iacobus, in secundo dubio, in tertia parte, l. Lupin in Comētariis ad leges Tauri Hispanie in rubrica legis 178. nume.